

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010151
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213010151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému Q.. E. I. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Q.. E. I. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 07.09.2015 sp. zn. 3T/33/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 03. februára 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

Q.. E. I., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S.,
V. XXXX/X,

u z n á v a v i n n ý m , ž e :

napriek tomu, že z ust. § 4 ods.3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, mu ako lekárovi vyplýva povinnosť poskytovať zdravotnú starostlivosť správne a vykonať všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a § 80 odsek 1 písmeno e/ zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, podľa ktorého je zdravotnícky pracovník povinný vykonávať svoje zdravotnícke povolanie odborne v súlade so všeobecne záväznými zdravotnými predpismi a s etickým kódexom uvedený v prílohe č. 4 tohto zákona, dňa 25.08.2010 v ambulancii gynekologicko-pôrodnického oddelenia Všeobecnej nemocnice Komárno, na Mederčskej ulici, po vykonaní kardiokografického vyšetrenia G. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola v tom čase v 37. týždni tehotenstva a na uvedené vyšetrenie bola poslaná svojím ošetrovateľom lekárom dňa 24.08.2010 za účelom zvažovania ukončenia gravidity cisárskym rezom pre veľký plod a nestabilnú polohu plodu a vykonania kardiokografického vyšetrenia, vyhotovený kardiokografický záznam signalizujúci ohrozenie plodu vnútro maternicovou kyslíkovou nedostatočnosťou, nesprávne vyhodnotil ako suspektný (podozrivý z patológie) a napriek tomu, že uvedený stav vyžadoval podniknutie ďalších diagnostických aj terapeutických krokov na odvrátenie ohrozenia plodu, potrebné úkony zdravotnej starostlivosti nevykonával a nenariadil hospitalizáciu poškodenej G. R. za účelom sledovania jej stavu a stavu plodu, následne v čase od 25.08.2010 od 13.15 hod. do 27.08.2010, kedy sa opätovne dostavila na kontrolné vyšetrenie, došlo k náhlemu vnútro maternicovému odumretiu plodu poškodenej G. R. v dôsledku zlyhania činnosti srdca plodu pri podozrení na glykogenózu a vykonaným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v prípade správneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti a vhodnou lekárskou pomocou bolo možné zabrániť odumretiu plodu,

t e d a :

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, postavenia a uloženej mu podľa zákona, tým spáchal:

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h/ Trestného zákona,
za to sa mu ukladá:

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1.000,-(tisíc) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona sa mu ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie v odbore gynekológia a pôrodníctvo v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného Q.. E. I. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a § 139 ods.1 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

napriek tomu, že z ust. § 4 ods.3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, mu ako lekárovi vyplýva povinnosť poskytovať zdravotnú starostlivosť správne a vykonať všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a § 80 odsek 1 písmeno e/ zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, podľa ktorého je zdravotnícky pracovník povinný vykonávať svoje zdravotnícke povolanie odborne v súlade so všeobecne záväznými zdravotnými predpismi a s etickým kódexom uvedený v prílohe č. 4 tohto zákona, dňa 25.08.2010 v ambulancii gynekologicko-pôrodnického oddelenia Všeobecnej nemocnice Komárno, na Mederčskej ulici, po vykonaní kardiokografického vyšetrenia G. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola v tom čase v 37. týždni tehotenstva a na uvedené vyšetrenie bola poslaná svojím ošetrojúcim lekárom dňa 24.08.2010 za účelom zváženia ukončenia gravidity cisárskym rezom pre veľký plod a nestabilnú polohu plodu a vykonania kardiokografického vyšetrenia, vyhotovený kardiokografický záznam signalizujúci ohrozenie plodu vnútromaternicovou kyslíkovou nedostatočnosťou, nesprávne vyhodnotil ako suspektný (podozrivý z patológie) a napriek tomu, že uvedený stav vyžadoval podniknutie ďalších diagnostických aj terapeutických krokov na odvrátenie ohrozenia plodu, potrebné úkony zdravotnej starostlivosti nevykonal a nenariadil hospitalizáciu poškodenej G. R. za účelom sledovania jej stavu a stavu plodu, následne v čase od 25.08.2010 od 13.15 hod. do 27.08.2010, kedy sa opätovne dostavila na kontrolné vyšetrenie, došlo k náhlemu vnútromaternicovému odumretiu plodu poškodenej G. R. v dôsledku zlyhania činnosti srdca plodu pri podozrení na glykogenózu a vykonaným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v prípade správneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti a vhodnou lekárskou pomocou bolo možné zabrániť odumretiu plodu.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 157 ods.2 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods.2, ods.3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. j/ Tr. zák., za použitia ustanovenia § 56 ods.1, ods.2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 1.000,--Eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil súd I. stupňa podľa § 57 ods.3 Tr. zák. obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zák. zároveň uložil súd I. stupňa obžalovanému aj trest zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie v trvaní 2 roky.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm.

a/, písm. b/ Tr. zák., keď po vykonaní kardiokardografického vyšetrenia poškodenej, kde záznam z tohto vyšetrenia signalizoval ohrozenie plodu vnútro maternicovou kyslíkovou nedostatnosťou, túto poškodenú okamžite nehospitalizoval, namiesto toho ju pozval na ďalšiu kontrolu na deň 27.08.2010, kde už bolo zistené, že plod odumrel, teda takýmto postupom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, keď porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho postavenia a zamestnania ako lekára - gynekológa uloženú mu podľa zákona a takéhoto konania sa dopustil na chránenej osobe a to na tehotnej poškodenej. Vo veci vypočutí znalci v podstate zhodne a jednoznačne dospeli k záveru, že zo strany obžalovaného došlo k nesprávnemu postupu a pochybeniu, keď výsledok vyšetrenia plodu dňa 25.08.2010 signalizoval ohrozenie plodu, čo si vyžadovalo okamžitú hospitalizáciu poškodenej. Rovnaké zistenie vyplynulo aj z výpovedí ďalších svedkov, najmä svedka Doc. MUDr. Jozefa Višňovského, CSc., ktorý uviedol, že vzhľadom na výsledky CTG vyšetrenia poškodenej dňa 25.08.2010 mala byť poškodená ihneď hospitalizovaná, plod ďalej monitorovaný minimálne zopakovaním CTG vyšetrenia do dvoch hodín a ak by stav ohrozenia plodu pretrvával, malo byť tehotenstvo poškodenej ukončené urgentným cisárskym rezom a tým sa mohlo zabrániť odumretiu plodu.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch, ktoré zaslal prostredníctvom svojho obhajcu, sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods.1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. a v konečnom dôsledku oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Uviedol, že súd I. stupňa pri ustálení skutkového stavu vychádzal z dôkazu a to z pitvy, ktorá bola vykonaná pred začatím trestného stíhania a spôsobom odporujúcim zákonu. Trestné stíhanie bolo začaté 02.02.2011, pričom pitva bola vykonaná dňa 30.08.2010. V uznesení o začatí trestného stíhania nie je uvedené, že trestné stíhanie začalo pitvou plodu poškodenej a to ako neodkladný a neopakovateľný úkon. Dodatočné vyhlásenie úkonu za neodkladný alebo neopakovateľný úkon nekonvaliduje vadu takéhoto úkonu. Orgán činný v trestnom konaní nevydal uznesenie o pribratí znalcov a tento úkon urobil len patológ a preto je zrejme, že nemohlo ísť o neodkladný a neopakovateľný úkon v zmysle § 199 ods.1 Tr. por. V čase vykonávania pitvy sa orgány činné v trestnom konaní touto vecou nezaoberali. Došlo k tomu až na základe trestného oznámenia, ktoré bolo podané neskôr. Pitva, ako taká, sa uskutočnila pred začatím trestného stíhania a teda tento dôkaz nie je použiteľný pred súdom. Uskutočnila sa navyše tým spôsobom, že ju vykonal patológ sám. Podľa § 142 ods.1 Tr. por. ak ide o objasnenie skutočnosti obzvlášť zložitej príberú sa vždy dvaja znalci a dvoch znalcov treba pribrat' vždy ak ide o skúmanie duševného stavu a pitvu mŕtvol. Tento postup nebol pri pitve zachovaný. Do konania nebol pribratý na riešenie tejto otázky ani jeden znalec. MUDr. Kytlic, ako patológ, bol vypočutý ako svedok. Súd I. stupňa nezistil náležité skutkový stav a nekriticky prevzal tvrdenia obžaloby, keďže z vyjadrenia svedka Doc. MUDr. Višňovského, CSc. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že tento mal iný pitevný nález od úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, než ten, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu. Súd I. stupňa neodstraňoval tento rozpor. Súd I. stupňa neodstraňoval ani zjavné pochybnosti o správnosti znaleckého posudku MUDr. Kovaľa, PhD. kde tento znalec, ako jediný, vo svojom znaleckom posudku uvádzal ako príčinu odumretia plodu absolútny nedostatok kyslíka u plodu v maternici. Toto konštatovanie uvedeného znalca je v rozpore s pitevným nálezom, ktorý sa nachádza v spise, kde sa o nedostatku kyslíka a dusení plodu nehovorí. Ak plod odumrel v dôsledku akútneho nedostatku kyslíka, musí tomu zodpovedať pitevný nález. Uviedol, že teoreticky mohla do úvahy pripadať aj glykogenóza - teda metabolická porucha, pri ktorej tak ako uviedol znalec MUDr. Poch a svedok MUDr. Kytlic, môže dôjsť k náhlej zástave činnosti srdca hocikedy aj počas tehotenstva. Od uvedených, tak znalca ako aj svedka, nebolo zisťované, že by v prípade hospitalizácie bolo možné vylúčiť odumretie plodu. Svedok MUDr. Višňovský uviedol, že by bolo možné na 95%, že by sa dieťa narodilo živé. Vo zvyšku, teda v 5%, pripustil možnosť odumretia plodu i v prípade hospitalizácie. V dôsledku ochorenia na glykogenózu druhého typu tzv. Pompeho chorobu k náhlej zástave srdcevej činnosti môže dôjsť kedykoľvek, aj počas tehotenstva a preto sa mohlo tak stať aj medzi dvoma vyšetreniami CTG. V takom prípade by nebolo možné zo strany obžalovaného zabrániť odumretiu plodu ani pri hospitalizácii poškodenej.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného doplnil písomné dôvody odvolania v tom smere, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a jeho následkom, zotrval na ďalších písomných dôvodoch, ktoré uviedol v odvolaní a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. zrušený a obžalovaný podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený.

Obžalovaný uviedol, že trvá na všetkých svojich vyjadreniach a podaniach, ktoré sa nachádzajú v spise. V prípade poškodenej konal podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, poškodenú - pacientku riadne vyšetril, avšak niekedy sa následne vyskytnú nepredvídateľné okolnosti. Uviedol, že ľutuje toho, čo sa stalo. V rámci verejného zasadnutia obžalovaný uviedol, že pracuje ako primár gynekologicko-pôrodnického oddelenia v Komárne a má prvú a druhú atestáciu z gynekológie a pôrodníctva.

Zástupca krajského prokurátora napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo svojej podstate nepovažoval za nesprávny, avšak poukázal na ustanovenie § 123 ods.3 písm. b/ Tr. zák., kde takého konania je možné sa dopustiť iba na tehotnej žene a teda je to aj zákonným znakom konania kvalifikovaného podľa § 157 ods.1 Tr. zák.. Podľa jeho názoru skutok mal byť správne kvalifikovaný bez uvedenia ods. 2 písm. b/ § 157 Tr. zák.

Navrhol preto napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. zrušiť v celom rozsahu a navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods.3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovaného uzná vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zák. a uloží mu totožný trest, ako je uvedený v napadnutom rozsudku.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, aj keď z iných dôvodov ako sa domáhal.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por..

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie, keď vypočul nielen obžalovaného a poškodenú, ale aj ďalších svedkov, znalcov a oboznámil listinné dôkazy, ktoré boli zabezpečené tak orgánmi činnými v prípravnom konaní, ako aj pred samotným súdom I. stupňa. Ani odvolací súd nespochybňuje závery o tom, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu, keď porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu nielen z jeho zamestnania a postavenia, ale aj povinnosť uloženú mu podľa zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov a zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti a vyplývajúcu z etického kódexu zdravotníckeho pracovníka uvedeného v prílohe zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti.

Podľa § 4 ods.3 zákona č. 574/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonávajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby a zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Podľa § 80 ods.1 písm. e/ zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti zdravotnícky pracovník je povinný vykonávať svoje zdravotnícke povolanie odborne, v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a s etickým kódexom.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania namietal, že konanie voči jeho osobe bolo začaté na základe nezákonne získaného dôkazu, za ktorý považoval pitvu plodu. Tento dôkaz je potrebné považovať za neodkladný a neopakovateľný. Trestné stíhanie voči obžalovanému bolo začaté na základe trestného oznámenia druhu poškodenej. Súd I. stupňa správne vychádzal predovšetkým zo záverov znaleckých posudkov znalcov MUDr. Jána Kovaľa a MUDr. Jozefa Pocha, z ktorých vyplýva, že dňa 25.08.2010 bola poskytnutá zdravotná starostlivosť poškodenej nesprávne, táto mala byť v ten deň hospitalizovaná v nemocnici a mala byť sledovaná. Správnym postupom, možno predpokladať, by bolo možné zabrániť odumretiu plodu. Keď lekár - obžalovaný kardiologický záznam vyhodnotil ako suspektný, podozrivý z patológie a odporučil ďalšie vyšetrenie o dva dni teda na deň 27.08.2010, takýto postup bol nesprávny. Uvedený záznam signalizoval ohrozenie plodu vnútramaternicovou kyslíkovou nedostatočnosťou, čo si vyžadovalo ďalšie diagnostické a terapeutické kroky na odvrátenie ohrozenia plodu.

Znalec z odboru zdravotníctvo farmácia, odvetvie pediatria MUDr. Ján Kovaľ, PhD. uviedol, že pri zachovaní správneho postupu by nebolo došlo k odumretiu plodu, dieťa by sa narodilo živé. Uviedol, že z hľadiska pediatrie príčinou smrti bol absolútny nedostatok kyslíka, čo nie je v rozpore so zistením patológa, ktorý uviedol kardiopulmonálne zlyhanie, čo je tiež nedostatok kyslíka. Dieťa v tele matky odumrelo na to, že malo nedostatok kyslíka.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie gynekológia a pôrodníctvo MUDr. Peter Hunák taktiež dospel k záveru, že patologický záznam zo dňa 25.08.2010 mohol signalizovať ohrozenie plodu a mal byť zopakovaný, pričom zabrániť odumretiu plodu bolo pravdepodobne možné kontrolným kardiologickým záznamom zopakovaným za niekoľko hodín, prípadne vykonaním sonografického záznamu, ktoré ak by boli patologické, tehotenstvo by sa ukončilo.

S poukazom na závery znaleckých posudkov hore uvedených znalcov, ako objektívnych dôkazov, ktorí v podstate zhodne ustálili nesprávny postup obžalovaného, súd I. stupňa v spojení s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu.

V neposlednom rade odvolací súd poukazuje aj na oznámenie o výsledku prešetrenia podania úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, z ktorého vyplýva, že pri vyšetrení pani R. dňa 25.08.2010 nebol postup vyšetrujúceho lekára správny. Nebol správne vyhodnotený CTG záznam nakoľko sa nejednalo o suspektný záznam (vyvolávajúci podozrenie na chorobu) alebo patologický záznam na základe ktorého mala byť pani R. jednoznačne prijatá na hospitalizáciu, tak ako si to stav plodu pri vyšetrení dňa 25.08.2010 vyžadoval. Z uvedeného oznámenia vyplýva, že je vysoko pravdepodobné, že pri neodkladnom prijatí na hospitalizáciu a následnom monitorovaní stavu plodu by nedošlo k vnútramaternicovému odumretiu plodu. V závere oznámenia o výsledku šetrenia podania je uvedené, že úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konštatoval, že pani G. R. nebola poskytnutá zdravotná starostlivosť správne, neboli vykonané všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 4 ods.3 zákona č. 578/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Pokiaľ v oznámení bolo uvedené, že podľa výsledkov pitvy bolo za príčinu smrti určené srdcovo-pľúcne zlyhanie pri hypertrofii srdca, toto bolo vyvrátené na základe znaleckých posudkov, ktoré boli v trestnej veci obžalovaného vypracované.

Uvedená vec bola aj predmetom rozhodovacej činnosti Okresného súdu Komárno vo veci ochrany osobnosti a priznania nemajetkovej ujmy, kde navrhovateľkou bola G. R. a odporcom v danej veci bol zamestnávateľ obžalovaného. Civilná vec bola ukončená tým, že odporca bol povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej sumy vo výške 13.000,-Eur rozsudkom zo dňa 22.05.2013 sp. zn. 8C 211/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.12.2014 sp. zn. 5Co 255/2013. V rozhodnutí civilného konania je poukázané taktiež na závery znaleckých posudkov MUDr. Jána Kováľa, PhD. a MUDr. Jozefa Pocha, na vyjadrenia odborného konzultanta Doc. MUDr. Jozefa Višňovského, CSc., ako aj na oznámenie o výsledku prešetrenia podaného podnetu úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Súd I. stupňa právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a § 139 ods.1 písm. b/ Tr.

zák., teda, že obžalovaný inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, postavenia a uloženej mu podľa zákona a čin spáchal na chránenej osobe, tehotnej žene.

Dopustil sa však pochybenia v právnej kvalifikácii v neprospech obžalovaného, keď jeho konanie právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.. došlo tým k porušeniu zásady zákazu dvojitého pričítania (§ 38 ods. 1 Tr. zák.), keď páchatel môže byť za naplnenie určitého znaku skutkovej podstaty potrestaný iba raz. Určitú okolnosť je možné použiť najprv ako znak základnej skutkovej podstaty a až následne ako kvalifikačný znak podmieňujúci použitie vyššej trestnej sadzby.

Odvolačný súd sa plne stotožnil s názorom zástupcu krajského prokurátora vyjadreným na verejnom zasadnutí, keď tento poukázal na znenie ustanovenia § 123 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Keďže obžalovaný svojim konaním mal spôsobiť poškodenú ťažkú ujmu na zdraví, túto ťažkú ujmu je potrebné vykladať v zmysle ustanovenia § 123 ods. 3 písm. g/ ako usmrtenie plodu. Predpokladom usmrtenia plodu je, že ľudský plod je v dobe činu živý, pričom nemusí byť z dlhodobého hľadiska zároveň aj schopný ďalšieho vývinu a života. Na základe toho je potrebné poukázať na výsledky kardiokardigrafického záznamu, kde na zázname je znížená variabilita, chýbajú akcelerácie o viac než 15 úderov za minútu v trvaní viac ako 15 sekúnd. Uvedený záznam signalizoval ohrozenie plodu hypoxiou (vnútromaternicovou nedostatočnosťou). Na základe patologického záznamu bolo potrebné ďalšie sledovanie pacientky a plodu opakovaným kardiokardigrafickým vyšetrením a ultrazvukovým vyšetrením prietokových parametrov, stavu placenty a množstva plodovej vody, čo sa neuskutočnilo. Podľa vyjadrenia znalca MUDr. Jána Kovaľa dieťa bolo pred pôrodom o veľkosti 5050 gramov a dĺžke 55 cm, jednalo sa o veľký plod a už to indikovalo cisársky rez. Aj keď by sa dieťa narodilo s vážnou diagnózou - dedičnou metabolickou poruchou (čo však nebolo možné odvodzovať na základe vyšetrení zo dňa 25.08.2010) bolo potrebné, aby obžalovaný, ako lekár vyšetrujúci poškodenú, správne vykonal všetky zdravotné úkony so zabezpečením včasnej a účinnej liečby tak ako to vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.

Podľa § 139 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. sa chránenou osobou rozumie tehotná žena. Vzhľadom na to, že ublíženia na zdraví s poukazom na ustanovenie § 123 ods. 3 písm. g/ Tr. zák. je možné sa dopustiť len voči tehotnej žene, nemalo byť použité toto ustanovenie a následne nemalo byť konanie obžalovaného právne kvalifikované aj podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Po zvážení všetkých okolností, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a na základe správnych skutkových záverov, uvedených v napadnutom rozsudku právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák., teda že poškodenú z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, postavenia a uloženej mu podľa zákona.

Ohľadom osoby obžalovaného bolo zistené, že tento z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, v minulosti sa nedostal do rozporu so zákonom za čo by bol trestnej stíhaný. Pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery, tak ako súd I. stupňa, aj odvolací súd vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. Vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, okolnosti za ktorých bola spáchaná a predovšetkým vzhľadom na následok, ktorý bol konaním obžalovaného spôsobený, peňažný trest uložený súdom I. stupňa považoval odvolací súd skôr za mierny. Pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného však nebolo možné zmeniť tento výrok v neprospech obžalovaného sprísnením uloženého trestu. Odvolací súd teda túto časť rozsudku prevzal do svojho rozhodnutia a obžalovanému za použitia ustanovenia § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s poukazom na zistenú poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. a následne postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške 1.000 Eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť zo strany obžalovaného úmyselne zmarený, uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Keďže konania, za ktoré bol obžalovaný uznávaný vinným sa dopustil v spojení s jeho zamestnaním, súd I. stupňa správne ukladal obžalovanému trest zákazu činnosti, avšak dopustil sa pochybenia, keď uložil tento trest len veľmi všeobecne, bez špecifikácie aké lekárske povolanie má zakázané obžalovaný vykonávať. Z vyjadrenia obžalovaného na verejnom zasadnutí vyplýva, že pracoval ako primár gynekologicko-pôrodnického oddelenia v Komárne a mal prvú a druhú atestáciu z odboru gynekológia a pôrodnictvo. Vzhľadom na to odvolací súd bližšie špecifikoval trest zákazu činnosti a uložil mu ho tak, že obžalovanému uložil zákaz činnosti vykonávať lekárske povolanie v odbore gynekológia a pôrodnictvo, čím došlo k zmierneniu uloženého trestu zákazu činnosti uloženým súdom I. stupňa. Trest

zákazu činnosti jeho trvanie, tak ako uložil súd I. stupňa, považoval odvolací súd za postačujúci a preto aj odvolací súd ukladal uvedený trest vo výmere 2 rokov.

Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.